

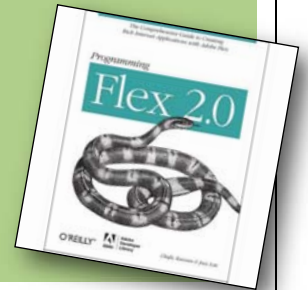
Sander Hoogendoorn

Sander Hoogendoorn
www.sanderhoogendoorn.com

Misschien moet ik er ook maar eens aan geloven. Je kunt geen conferentie of seminar meer bezoeken en geen tijdschrift meer openslaan – en dan zeker Computable niet – of er is wel een vermelding van het verschijnsel twee punt nul. Meestal wordt deze hippe term geassocieerd met technologieën die iets te maken lijken te hebben met een fonkelnieuwe generatie internetapplicaties, zeg maar Web 2.0. Toch kom ik twee punt nul tegenwoordig in allerlei andere gedaanten tegen.

Twee punt nul

Zo las ik recent over testen 2.0 – oude wijn in nieuwe zakken? Ook software engineering 2.0 is al gepasseerd – dat zal zich wel grotendeels in India afspelen. En laat ik Second Life niet vergeten. Twee punt nul per definitie. Tot nader order beperk ik me echter tot de moeder van aller twee punt nullen: Web 2.0.

Toen ik begin mei in Zürich op de conferentie Software Engineering Today sprak, was daar ook een presentatie over Flex 2 – het nieuwste speelgoed van Adobe. Toch maar eens kijken. Ik zal niet ontkennen dat ik gegrepen werd door het gemak waarmee de Belgische evangelist van Adobe met enkele regels code prachtige demo's in elkaar klikte. Daar wilde ik meer van weten!

En dus viel niet veel later het boek PROGRAMMING FLEX 2 van Chafic Kazoum en Joey Lott in mijn postvakje. Het voorwoord beviel meteen: net als ik had de voorwoord-schrijver ooit geprobeerd iets zinvol te ontwikkelen met Flash, maar was daarbij gestruikeld over de vreemde metaforen – denk aan timelines – die Macromedia (nu Adobe) gebruikt. Heel anders dan ik gewend was in Java en .NET. Maar met Flex wordt alles anders, belooft het voorwoord! Eindelijk kunnen we nu business applicaties ontwikkelen met een rijke Adobe user interface. Snel lezen dus, want dat wil ik ook.

Het is moeilijk om PROGRAMMING FLEX 2 te evalueren zonder daarbij de voor mij nieuwe technologie onder de loep te nemen. Flex leunt op een tweetal talen. Een XML-variant getiteld MXML, die veel wegheeft van ASP.NET, die rijker is qua user interface dan laatstgenoemde, maar daardoor ook omslachtiger, en ActionScript 3.0, een volgende de auteurs objectgeoriënteerde programmeertaal die gelijk-

waardig moet zijn aan Java en C#. Hoewel PROGRAMMING FLEX 2 een gedegen overzicht geeft van de mogelijkheden van beide talen en aanverwante frameworks en tools, blijven de vele voorbeelden voor mij toch wat vlak. Na ongeveer 100 bladzijden ben ik niet veel verder dan het plaatsen van een – weliswaar prachtige uitgelijnde – checkbox op een form en pas na een slordige 250 pagina's wordt ingegaan op het koppelen van data forms. En dan moet de bedrijfslogica nog komen. Dat is wat laat voor een boek dat claimt te laten zien hoe we business applicaties kunnen ontwikkelen met Flex. Daarbij komt dat de terminologie van Adobe voor mij als .NET developer bevreemdend werkt. Zo is state gereserveerd voor de weergave van controls op een form, geeft override veranderingen hieraan aan, refereert model in de term data model plots naar model in een model-view-controller en niet naar een diagram met tabellen. En toch, ondanks de soms slordige typefouten in het boek, heb ik nu meer kennis van Adobe's technologieën dan ooit tevoren. Toch een leuk derde wiel aan de Java en .NET wagen. Misschien moest ik de tools maar eens downloaden en dan snel iets hacken – twee punt nul.

Waardering

★★★★☆

Auteur: Chafic Kazoum & Joey Lott

Titel: Programming Flex 2

The comprehensive guide to creating rich internet applications with Abox Flex

Uitg.: O'Reilly